

מסורת הש"ס

^[א] [שנת ד. 15. ב"ק ע.], בדפוס של רשות. ועי' מהר"ם ש"ף, א [ונטיל עו.], ד) שנת ז. ע"ש, א) ז"ל וורק. רש"ש, ו) בדפוס ופול. ונ"ל, רש"ש, ו) [שנת ד.]., בדפוס ומינרשא, ע) בדפוס ברביעית, י) ז"ל מבריה. רש"ש ועי' מהר"ם ש"ף, יא) [ועי' תוספות שנת ה. ד"ה לא ב"ק ע. ד"ה כמאן].

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהונחה דמיא. הספן האיל וקלט באחיה של רשות הרבים כמי שהונח בחזו הא וטע"ג דלא נח (שבת ד. ת. הורק מרשות לרשות כיון שקלוטה האור נמחיש משום שנת כיוון דסופו לנח כמנח דמי. (ב"ק ע.)) דאושלה מוקפם. בחזיו לקטת זו גט. דלשלח, השאלה (ועי' עו.)) בעץ קנה. סתמיה אין רמז ד' וורק. מר"ה ונח על גבי, דלא צוי הנחה על גבי מקום ד' צדי"י (שבת ז.ז).

מוסף תוספות

א. שאין מקורה. תוס' ב"ק ע ע"צ ד"ה כמאן: [דחא] הבא החצר איירי דאינה מקורה. רש"י. ב. אפילו בלא מחיצות כלל. תוס' ב"ק שס. ג. ולא איפשטא התם. כ"ן. ד. דמינכר טפי שהוא מתרחק מן ההנחה שהולך כלפי מעלה. רש"י.

הזורק פרק שמיני גיטין

גב' והא לא מינטר. אורר הגג דלמי זיקא וסדי ליה מקמי דלינח וכי לא שדיה זיקא ואירע לו דבר אחר שגא כלצ וקלטו או גשמים מחקוהו אמאי קמני מגורשת מן האויר הא בעינן אורר שסופו לנוח: **נפחות מג' כו'**. אורר דמתני' צהכי עסקינן דהוי כמאן דנח והלכך קנאמו

מתני' "היתה עומדת על ראש הגג וזרקו

לה כיון שהגיע לאויר הגג הרי זו מגורשת והוא מלמעלה והיא מלמטה וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת: **גב'** והא לא מינטר אמר רב יהודה אמר שמואל יבגג שיש לו מעקה עסקינן עולא בר מנשיא משמיה דאבימי אמר יחכא בפחות משלשה סמוך לגג כגג דמי: הוא מלמעלה: והא לא מינטר א"ר יהודה אמר שמואל יבגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות וכן אמר רבי אלעזר א"ר אושעיא כגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות וכן אמר עולא א"ר יוחנן כגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות א"ל ר' אבא לעולא כמאן כרבי דאמר ^אקלוטה כמי שהונחה דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא קא מינטר וכן אמר ר' אסי א"ר יוחנן כגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות א"ל רבי זירא לר' אסי כמאן כרבי דאמר קלוטה כמי שהונחה דמיא א"ל אפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אלא לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא קא מינטר: נמחק: א"ר נחמן אמר רבה בר אבוח לא שנו יאלא שנמחק דרך ירידה אבל נמחק דרך עלייה לא מאי טעמא מעיקרא לא למינח קאי: נשרף: אמר ר"ג אמר רבה בר אבוח לא שנו יאלא שקדם גמ לדליקה אבל קדמה דליקה לגמ לא מ"ט מעיקרא לשריפה קאזיל אמר רב חסדא ירשויות חלוקות בגיטין א"ל רמי בר חמא לרבא מנא ליה לסבא הא א"ל מתני' היא היתה עומדת על ראש הגג וזרקו לה כיון שהגיע גמ לאויר הגג הרי זו מגורשת במאי עסקינן אילימא בגג דידה וחצר דידה למה לי אויר הגג אלא בגג דידיה וחצר דידיה כי הגיע לאויר הגג מאי הוי אלא פשיטא יבגג דידה וחצר דידיה אימא סיפא הוא מלמעלה והיא מלמטה

היתה עומדת בראש הגג. לרבי אושעיא דאמר לעיל (עו.) אפילו היא בטבירא וחכרה צליפורי האי עומדת היינו כמי שעומדת כלומר כגון שמתמרת כדמשני לעיל אעומדת בתוך ביתה או בתוך חזרה אי נמי נקט עומדת לאשמועינן דבגג דידה מיירי שעומדת ברשותה כדמוקי לה בגמרא:

בגון שהיו מחיצות התחתונות עורפו' עץ העליונות. דמז שיעא מרשות גג נכנס לרשות חצר וא"ת ומה מועיל דעורפות מ"מ כשזרקו מעל המעקה לא מנטר כנגד הגג וי"ל דכיון דשלש מחיצות עורפות חשיב משתמר ואין לחוש למחיצה רביעית אי נמי כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועורפות המחיצות גם ירביעית מלד זה ומלד זה וכנגד המעקה אינו כי אם פתח בעלמא אי נמי כשהגג עומד באמצע החצר ולא מן הלד ומחיצות החצר מוקפות לו ממל

לד וא"ת דלאמרינן במרובה (ב"ק דף ע. ע.) באומר זרוק גניבתך לחזרי ותיקני לי חזרי גניבתך דאיסור שבת ואיסור יגניבה צאין כאחד והיכי צאין כאחד והא לענין שבת מייחייב אפילו למעלה מן המחיצות עד שלא נכנס עדיין תוך המחיצות דרש"י עולה עד לרקיע ולענין קנין עד דמטי לתוך המחיצות וי"ל דמייירי כשזרק דרך פתח ולא מעל המחיצות: **כמאן כרבי דאמר קלוטה כמי שהונחה דמיא**. תימה דנקט רבי דלא איירי אלא ברשות היחיד מקורה משום דביתא כמאן דמליא דמיא כדאמרין צריש שבת (דף ה.) ודר"ע הוה ליה למינקט דאית ליה קלוטה כמי שהונחה דמיא אפילו צרה"ר א ונראה דהשתא סלקא דעתין דטעמא דרבי לאו משום קירוי אלא משום מחיצה אית ליה דכמאן דמליא דמיא ולהכי קאמר כמאן כרבי דכר"ע לא מיתוקמא מדמזכרת מחיצות החיצונות עורפות ולכ"ע אית ליה דכמי שהונחה דמיא אפילו צרה"ר א אלא ודאי כרבי מוקמת לה ומשני אפילו תימא רבנן כו' ולפי זה יכול להיות טעמא דרבי משום קירוי כדאמרין בשבתי':

דרך ע"ייה אינה מגורשת מ"ט מעיקרא לא למינח קאי. ולא דמי להא דצעי רבא צפ"ק דצ"מ (דף יב.) זרק ארנקי צפתא זה ויאל צפתא אחרת מהו אורר שאין סופו לנוח כמנח דמי או לא אהא דצדכך עליה א אין דומה כל כך שיהא עומד לנוח אי נמי התם צבית מקורה דומה יותר עומד לנוח: והא

וורקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשרף הרי זו מגורשת ואי בגג דידה וחצר דידיה אמאי מגורשת אלא בגג דידיה וחצר דידיה אלא לאו אדאושלה מקום דחד מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מידי איריא דלמא הא כדאיתא והא כדאיתא רישא בגג דידה וחצר דידיה סיפא בגג דידיה וחצר דידה מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן עליה הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינטר והא ידאמר רב חסדא ינעץ קנה ברשות היחיד ובראשו מרסקל וורק ונח על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא יוהא לא מינטר והא

עמ.

עין משפט
נר מצוה

בש א מיי פ"ה מהל' גירושין הל' ג סמג עשין 5 טוש"ע אה"ע סימן קלט סעיף ד:
ל ב מיי שם הלכה ד טוש"ע שם סעיף ו:
לא ג ד מיי שם הלכה ג טוש"ע שם סעי' ד:
לב ה ו מיי שם טוש"ע שם סעיף ו:
לז ז ח מיי שם טוש"ע שם סעיף ד:
לח ט מיי שם הלכה ד טוש"ע שם סעיף ו:
לה י מיי פ"ה מהל' שבת הלכה יו סמג לאוין פה טוש"ע א"ח סימן שמה סעיף ה:
לו כ מיי פ"ה מהלכות גירושין הלכה ו סמג עשין 2 טוש"ע אה"ע סימן קלט סעיף ז:

פסקי ר"ד

שנח בקרקע: היתה עומדת על ראש הגג וכו' והא לא מינטר פ"ה דאפילו דמיא ואמרת ליה לבראי דמיא קתני כיון שהגיע לאויר הגג ואצ"ג דלא נח אם נשרף או נמחק היא מגורשת אמר רב יהודה אמר שמואל בגג שיש לו מעקה עסקינן עולא בר מנשה משמיה דאבימי אמר הכא בפחות מג' סמוך לגג עסקינן וכל פחות מג' סמוך לגג כגג דמי: הוא מלמעלה וכו' פ"י רישא בגג דידה וחצר דידיה סיפא בגג דידיה וחצר דידיה: והא לא מינטר פירוש דקס"ד שהגג גבוה מחומות החצר דאחי זיקא ושרדי ליה לבראי והיכי תני כיון שיצא מרשות הגג ונמחק או נשרף קודם שינח באויר והיכי הרי זו מגורשת אמר רב יהודה אמר שמואל כגון שהיו מחיצות התחתונות עורפות על העליונות וכי נפיק מאויר הגג מיד מגיע לתוך מחיצות החצר:

א) ז"ל פי' דלמי זיקא וסדי ליה לצדאי וכו'.